

ת"פ 2110/21 - מדינת ישראל נגד חכם מוסא

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 2110-2021 מדינת ישראל נ' מוסא (עוצר)

בפני כבוד נשיא שמואל הרבסט
בעינוי: מדינת ישראל
באמצעות ענף תביעות ירושלים- מטרת
ישראל

המואשימה

נגד

חכם מוסא (עוצר)
באמצעות ב"כ עוה"ד ג'ابر
הנאשם

זכור דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודהתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון.

מכتب האישום אשר תוכן במסגרת הסדר הטיעון, עולה כי ביום 21.4.2021 בשעה 05:00 Uhr הגיע הנאשם שהוא תושב האזור, יחד עם איוב, זהאה ואדם נוסף, ברכבת מסוג יונדי (להלן: "רכבת הליווי"), לרחוב צבי לבנון בירושלים, במטרה לגנוב רכבים מזוג "מזדה".

הנאשם והאחר ירדו מרכבת הליווי כשהם מצודים במקשיר לעקבית מערכת הה坦עה של הרכבת (להלן: "מחשב רכב") ובמברג, ובזמן שאיוב ונוסף המתינו ברכבת הליווי בסמוך לרכבים, פרצו הנאשם והאחר שלושה רכבי מזדה.

הנאשם והאחר ניגשו לרכב מזדה השיר למר בן ציון אלקיים ובאמצעות מברג שאחז האخر ניפצו את חלון הרכב וניסו להתניעו ללא הצלחה.

האחר ניגש אל רכב מזדה השיר למר אליהו בנימין, תוך שאחז מברג בידו, באמצעותו ניפץ את חלון הרכב והתנייע אותו עם מחשב הרכב.

הנאשם והאחר השאירו את הרכב הראשון מונע ובמקביל ניגשו לרכב מזדה השיר למר ברוך אברהם. לאחר מכן ניפץ את חלון הרכב והתנייע אותו עם מחשב הרכב והשאר אותו מונע. מיד ובסמוך ניגשו לרכב מזדה השלישי השישי השיר למר אלכסנדר ברודנו, ניפצו את חלון הרכב והآخر התנייע אותו באמצעות מחשב הרכב.

בשלב זה כל אחד מהשלושה נכנס לאחד מרכיבי המזדה והם החלו בנסיבות אחורי רכב הלויי ולאחר מכן המכפל. הנאשם והאחר נסעו לכיוון מחסום חיזמה כאשר נידת משטרת דולקט אחריהם. לאחר נטש את הרכב וברח רגלית לשוב אדם, בעודו נעצר ברכב סמוך למחסום חיזמה לאחר מרדף קצר.

בגין כך הורשע הנאשם ב-2 עבירות של גניבת רכב בצוותא חדא, סיוע לגניבת רכב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיפים 31+413 ו-275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

בנוסף הורשע הנאשם בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"א-1952, נהיגה מבלי רישיון נהיגה מעולם לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה ונήגתו ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], תש"ל-1970.

הטייעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם חדר לישראל שלא כדין, על מנת לחבור לאחרים ולבצע את העבירות של גניבת רכבים, כך שמדובר בעבירות מתוכנות.

ה הנאשם והאחרים פגעו בערכיהם מוגנים שיעיקרם שמירה על ביטחון הציבור ורכשו והעבירות שביצעו יוצרות תחושה קשה של מסקל וחוסר אונים אצל הנפגעים.

בעבירות הסיום שה הנאשם הורשע בהן, יש משומן מתן בטחון למבצע העיקרי שיתכן ובלעדיו אותו סיוע לא הייתה גומלת בלבו ההחלטה לבצע את העבירה.

בנוסף, נהיגתו של הנאשם ברכב מבלי שיש לו רישיון נהיגה, כמוות כנשיות נשק ורק בסיס לא הייתה פגיעה בח"י אדם.

לשיטת המאשימה, **המתחם המתאים לכל העבירות נע בין 20 ל-30 חודשים מאסר בפועל** לצד עונישה נלוית, ואת הנאשם יש למקם בחלקו **ה主力军י** של המתחם בשקלול כל העבירות שביצע.

המאשימה הוסיפה כי אין ליתן אמון בנאשם, אשר התקoon להשלים את ביצוע עבירות תוך ניסיון להימלט מהשוטרים ותפקידו היה ברור ומרכזי, וביקשה להשיט על הנאשם מאסר בן 24 חודשים וכן מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננים.

הסגור טען מנגד, כי הנאשם לקח אחריות בהזדמנויות הראשונה במהלך החקירה, אין לו עבר פלילי מכל סוג וזהוי עם ראשונה שהוא נכנס למדינת ישראל. הוא אינו שור מועד, הוא מבין שהוא טעה ולקח אחריות על מעשיו ולא יחוור על זה. במהלך מעצרו חלה בקורונה והמאשימה לא הציבה על נזק מיוחד.

ה הנאשם לא היה דומיננטי ביצוע העבירות אלא נגרר אחר אחרים שהיו תושבי המדינה ועשו בו שימוש. הם אלה שהיו דומיננטיים במהלך ביצוע העבירות והם החזקו במכシリים.

אשר נהיגת הרכב, הנאשם יש רישיון נהיגה של הרשות אותו הציג לבית המשפט, כך שהוא לא סיכון את משתמשי הדרכים.

הנאשם הוא צער בגיר בן 21, עובד כנוגג משאית וambilקש להשתחרר מוקדם כדי לסייע למשפחה.

לענין מתחמי העונשה, הסגנור טען כי חטיבת התביעות עצמה טוענת בדרך כלל ל- 10 עד 20 חודשים מאסר, אך כאן לא נצמדת למתחמים שלה וambilקשת מתחם גבוה בהרבה.

לשיטת הסגנור, **מתחם העונש הולם הנכון נع בין עבادات שירות ובענינו של הנאשם שהוא תושב שטחים מתחיל במספר חודשים ולכן יש להסתפק בתקופת מעצרו.**

לטענתו, בנסיבות תיק זה, כאשר מדובר בנאשם שהוועו מעצרו הראשון, כוח ההרתעה של המעצר הוא רב ומשמעותי וככל שבית המשפט יחויר, תהא השפעה קשה וארכוכת טוויה של המאסר. עצם העובדה שהנאשם מודה ולוקח אחריות ואומר שיש לו תוכניות, מלמדת שהוא השתקם וצריך לתת לו הזדמנויות להוכיח זאת, במיוחד בתקופה קשה זו של מגיפת הקורונה.

הנאשם בדבריו האחרון אמר שהוא מצטרע על מעשיו וbijek לחייב בעונשו.

דין והכרעה

מתחם העונש הולם

הערך החברתי המרכזי המוגן בעבירות גניבות הרכב, הינו הגנה על זכות הקניין. מדובר בעבירות שהוועה נרחבת שכונתה בפסקה "מכת מדינה" נוכחת הייפה, הקלות שבביצוע העבירות והנזק הרוב שהן גורמות לאלה הנופלים להן קורבן.

נסוף לפגיעה בקניינים של בעלי הרכבים, פוגעת עבירה זו גם בפרטיהם של בעלי הרכבים, כאשר מכונייתם נפרצאות והרכוש הפרטי המצוי בהן לא אחת מגיע לידיים של העבריינים. גם שגרת חייהם של בעלי הרכבים מופרת, ונגרמת להם אי נוחות ועוגמת נש הנזבותה מן מחסرون הרכב והן מהתהליכים הנדרשים מהם לאחר מכון- דיווח וטיפול מול המשטרה, חברות הביטוח וגורמים נוספים.

בית המשפט העליון עמד על הערכים המוגנים בעבירה זו ועל הצורך בunosha מרתיעה בע"פ 7163/13 **קסואני נ' מדינת ישראל :**

"עבירה של גניבת רכב היא עבירה חמורה, ולצדיה עונש מקסימלי של 7 שנות מאסר. היא פוגעת בקניין, בפרטיות ובתחזות הבטחן של המשתמשים ברכב במובן הצר, ומסבנה נזק כלכלי במובן הרחב בשל העלאת פרמיות הביטוח בגין ריבוי גניבות כלי רכב . . . בית המשפט העליון עמד זה מכבר על הצורך בunosha מחמירה ומרתיעה במקרים אלו (ראו למשל: ע"פ 5724/95 אבו דחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (12.5.1996); עניין אבו סבית, לעיל; רע"פ 10899/08 אבו עישה נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (29.12.2008); ע"פ 6331/10 אושרובסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (31.1.2011))."

נסיבות המקהה בעניינו מלמדות על איורע אחד שמהלכו נגנוו שלושה רכבים. הנאשם הורשע בגין כך במספר עבירות שהן חלק מאותו איורע, וחומרתו באה לידי ביטוי בהתרוגנות המקדמת לביצוע העבירות- השגת המCSIIR שמשיע לעקיפת מערכות התנועה של הרכבים והחברה של הנאשם למבצעים האחרים. מדובר בתארגנות עברינית שהנ帀השם לך חלק מרכזי ביצועה- הנאשם הגיע למקום המצא הרכבים, פרץ אליהם תוך ניפוי המשעה וניסיון התנועת הרכבים וננהג באחד הרכבים כדי למלטו מישראל.

הנ帀השם נכנס לישראל בניגוד לחוק, מתוך מטרה לבצע את העבירות ולפגוע באזרחי מדינת ישראל ובKENINIM, וכך גם הכנסה לארץ עצמה היא בנסיבות חמורות.

כוח משטרתי שהבחן בנאים נאלץ לעורר מרדף קצר אחר הנאשם, ובגין כך הורשע הנאשם בהפרעה לשוטר. אין להקל ראש במרדיים מסווג זה אשר מסתיים לא אחת בפגיעה בנפש- ומסכנים הן את הנמלטים עצמם והן את השוטרים. העובדה שהנ帀השם ננהג באותה עת כשיין בידו רישון נהיגה - מעמידה אף יותר את פוטנציאל הנזק במרדף זה.

בהתחשב בערכים המוגנים בעבירות הנידונות, בנסיבות האירע ובנסיבות הנהוגת במקרים דומים, הרי **שמתחם העונש ההולם נע במקהה זה בין 12 ל-24 חודשים מסר לריצוי בפועל, ועודף לעונשים נלוויים.**

העונש המתאים

הנ帀השם,olid שנה 2000, בן כ-21 שנה כום.

לזכות הנאשם עומדת הודהתו בעבירות המיוחסות לו עם תחילת ההליך, המלמדת על קבלת אחריות ושיתוף פעולה עם רשות אכיפת החוק.

עוד עומד לזכותו עברו הנקי, בהיעדר הרשות קודמות, המעיד כי לפני אדם צער שסתובכוו זו היא מעידה יחידה וחריגה עברורה.

גילו הצעיר של הנאשם והעובדת שהוא בראשית חייו - גם הם נשקלים בעת גזירת עונשו.

תואר כי הנאשם מבקש לשוב לחיו הקודמים ולבודתו, אשר מעצמו קטע אותם, וגם בכך התחשבתי בעת גזירת עונשו.

МОבן שאל מול נסיבותו האישיות של הנאשם, לא ניתן להטעם מחומרת העבירות, הפגיעה בערכים המוגנים ובמספר העבירות שבין הורשע, ולכן בין מכול השיקולים, עונשו של הנאשם ממוקם בחלוקת הבינוני- תחתון של המתחם המפורט לעיל.

נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 13 חודשים מסר לריצוי בפועל בנסיבות ימי מעצמו.

2. 4 חודשים מסר אשר אותו לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחררו על כל עבירה רכוש, כל עבירה לפי חוק הכנסה לישראל או כל עבירה אחרת בה הורשע בהליך זה.

3. קנס בסך 1,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד יום 31.12.22.
4. פיצויי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים, ע"ת 1,2 ו-4 בכתב האישום. הפיצוי יועבר לкопפת בית המשפט עד יום 31.12.22.
5. הנאשם מתחייב בסך 4,000 ₪ שלא לעבור על אחת מן העבירות בהן הורשע, וזאת תוך שנתיים מיום שחררו ממאסרו.
6. המוצגים, ככל שישנם כאלה - יחולטו או יושמדו בהתאם לשיקול דעתו של רשם המוצגים. זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ב, 26 דצמבר 2021, בנסיבות הצדדים ובאי כוחם.